

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
EVGENI TANCHEV IŠVADA,
pateikta 2019 m. liepos 11 d.¹

Byla C-447/18

**UB
prieš**

Generální riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava

(*Najvyšší súd Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos Aukščiausiasis Teismas) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Vienodas požiūris sprendžiant socialinės apsaugos klausimus – Diskriminacija dėl pilietybės – Darbuotojo migravimo nebuvimas – Darbuotojo gyvenamosios valstybės narės pasikeitimas dėl valstybės iširimo – Valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos teisei į papildomą išmoką už olimpiadose ir kituose tarptautiniuose čempionatuose laimėtus medalius įgyti nustatyta pilietybės sąlyga – Slovakijoje gyvenantis Čekijos pilietis“

1. Pagrindinė byla suteikia Teisingumo Teismui galimybę papildyti savo jurisprudenciją dėl to, kokiomis aplinkybėmis papildomos išmokos, skiriamos valstybės narės piliečiams, turi būti mokamos visiems toje valstybėje narėje gyvenantiems Sąjungos piliečiams. Šioje byloje nagrinėjama išmoka (toliau – papildoma išmoka) yra skiriama už olimpiadose ir kituose Europos ir tarptautiniuose sporto renginiuose laimėtus medalius.

2. Ginčas yra neįprastas, nes kilo ne dėl naudojimosi laisvo judėjimo teisėmis, bet dėl to, kad Čekoslovakijos Socialistinė Respublika skilo į dvi atskiras valstybes prieš 2004 m. gegužės 1 d. Čekijos Respublikai ir Slovakijos Respublikai įstojant į Europos Sąjungą. Dėl to Slovakijoje gyvenantis Čekijos pilietis, kuris siekia, kad Slovakijos socialinės apsaugos institucijos mokėtų jam papildomą išmoką, negali būti laikomas darbuotoju *migrantu*, nes jis daugiau kaip 50 metų gyvena teritorijoje, kuri dabar yra suvereni Slovakijos valstybė.

3. *Najvyšší súd Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos Aukščiausiasis Teismas) klausia, ar toks asmuo vis tiek gali, remdamasis 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo² ir teise į socialines išmokas ir socialines lengvatas pagal Chartijos 34 straipsnį, reikalauti, kad papildoma išmoka jam būtų mokama?

4. Mano atsakymas į šį klausimą yra neigiamas, o atsakymo priežastys išdėstytos šios išvados IV dalyje.

¹ Originalo kalba: anglų.

² OL L 166, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72; klaidų ištaisymas OL L 188, 2013 7 9, p. 10). Su pakeitimais, padarytais 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 988/2009, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo ir nustatančiu jo priedų turinį (OL L 284, 2009, p. 43).

I. Teisinis pagrindas

A. Europos Sąjungos teisė

5. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 34 straipsnio „Socialinė apsauga ir socialinė parama“ pirmose dviuose dalyse nustatyta:

„1. Sąjunga pripažįsta ir gerbia teisę gauti socialinio draudimo pašalpas ir naudotis socialinėmis paslaugomis, suteikiančiomis apsaugą pagal Sąjungos teisės ir nacionalinių teisės aktų nustatytas taisykles ir praktiką motinystės atveju, susirgus, patyrus nelaimingą atsitikimą darbe, esant išlaikytiniu ar sulaukus senatvės, taip pat netekus darbo.

2. Kiekvienas Sąjungoje teisėtai gyvenantis ir teisėtai keičiantis gyvenamąją vietą asmuo turi teisę gauti socialines pašalpas ir naudotis socialinėmis lengvatomis pagal Sąjungos teisę ir nacionalinius teisės aktus ir praktiką.“

6. Reglamento Nr. 883/2004 4 ir 5 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(4) Būtina atsižvelgti į nacionalinių socialinės apsaugos teisės aktų specifinius bruožus ir parengti tik koordinavimo sistemą.

(5) Tokiu koordinavimu būtina Bendrijoje garantuoti vienodą požiūrį į atitinkamus asmenis pagal skirtingus nacionalinius teisės aktus.

<...>“

7. Reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnio w punkte nustatyta:

„ „pensija“ apima ne tik pensijas, bet ir vienkartinės išmokas, kurios gali būti išmokamos vietoj pensijų, mokėjimus, susijusius su įmokų kompensavimu, ir pagal III antraštinės dalies nuostatas periodiškus papildinimus bei priemokas“.

8. Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio „Taikymo sritys“ 1, 3 ir 5 dalyse nustatyta:

„1. Šis reglamentas taikomas visiems teisės aktams, kurie apima šias socialinės apsaugos sritis:

- a) ligos išmokas;
- b) motinystės ir lygiavertės tėvystės išmokas;
- c) invalidumo išmokas;
- d) senatvės išmokas;
- e) maitintojo netekimo išmokas;
- f) išmokas dėl nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų;
- g) išmokas mirties atveju;
- h) bedarbio išmokas;
- i) priešpensines išmokas;

j) išmokas šeimai.

<...>

3. Šis reglamentas taip pat taikomas specialioms neįmokinėms išmokoms pinigais, numatytoms 70 straipsnyje.

<...>

5. Šis reglamentas netaikomas:

a) socialinei paramai ir medicininei pagalbai ar

b) paramai, kai valstybė narė prisiima atsakomybę už asmenims padarytą žalą ir suteikia kompensaciją, pavyzdžiui, kaip karo ar karinių veiksmų, ar jų pasekmių aukoms; nusikaltimų, nužudymo ar teroro aktų aukoms; nukentėjusiems dėl savo pareigas vykdančių valstybės narės agentų padarytos žalos; arba aukoms, kurios pateko į nepalankią padėtį dėl politinių ar religinių priežasčių ar dėl savo kilmės.“

9. Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnio pavadinimas yra „Vienodas požiūris“. Jame nustatyta:

„Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip, asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, pagal bet kurios valstybės narės teisės aktus priklauso tos pačios išmokos ir prievolės, kaip ir tos valstybės piliečiams.“

10. 5 straipsnio pavadinimas „Vienodas požiūris į išmokas, pajamas, faktus ir įvykius“. Jame nustatyta:

„Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip ir atsižvelgiant į nustatytas specialias įgyvendinimo nuostatas, taikomos šios nuostatos:

a) jeigu pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus socialinės apsaugos išmokų ir kitų pajamų gavimas turi tam tikras teisinės pasekmes, atitinkamos tų teisės aktų nuostatos taip pat taikomos gaunant lygiavertes išmokas, teisė į kurias buvo įgyta pagal kitos valstybės narės teisės aktus, arba kitoje valstybėje narėje įgytoms pajamoms;

b) jeigu pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus laikoma, kad teisinės pasekmės atsirado dėl tam tikrų faktų arba įvykių, ta valstybė narė atsižvelgia į tokius faktus arba įvykius, atsiradusius bet kurioje valstybėje narėje, tartum jie būtų atsiradę jos teritorijoje.“

11. Reglamento Nr. 883/2004 70 straipsnyje „Bendrosios nuostatos“ nustatyta:

„1. Šis straipsnis taikomas specialioms neįmokinėms išmokoms pinigais, mokamoms pagal teisės aktus, kurie dėl jų taikymo srities, tikslų ir (arba) teisių įgijimo sąlygų turi ir 3 straipsnio 1 dalyje nurodytų socialinės apsaugos, ir socialinės paramos teisės aktų savybių.

2. Šiame skyriuje „specialios neįmokinės išmokos pinigais“ – išmokos, kurias:

a) yra skirtos teikti:

i) papildomą, pakaitinį arba pagalbinį draudimą nuo rizikos, kurią apima 3 straipsnio 1 dalyje nurodyt[os] socialinės apsaugos sritys, ir garantuoja atitinkamiems asmenims minimalias pragyvenimo pajamas atsižvelgiant į atitinkamos valstybės narės ekonominę ir socialinę padėtį;

arba

ii) tik specialią apsaugą neįgaliesiems, glaudžiai susijusią su minėto asmens socialine aplinka atitinkamoje valstybėje narėje,

ir

b) finansuojamos tik iš privalomųjų mokesčių, skirtų padengti bendrąsias viešąsias išlaidas, o išmokų skyrimo ir skaičiavimo sąlygos nepriklauso nuo išmokos gavėjo įmokų. Tačiau išmokos, skiriamos kaip įmokinės išmokos priedas, vien dėl šios priežasties nelaikomos įmokinėmis,

ir

c) yra išvardytos X priede.

3. 7 straipsnis ir kiti šios antraštinės dalies skyriai netaikomi išmokoms, nurodytoms šio straipsnio 2 dalyje.

4. 2 dalyje nurodytos išmokos mokamos tik toje valstybėje narėje, kurioje atitinkami asmenys gyvena, pagal jos teisės aktus. Tokias išmokas savo lėšomis moka gyvenamosios vietos įstaiga.“

B. Slovakijos teisė

12. Pagrindinėje byloje taikytinoje *Zákon č. 112/2015 Z.z. o príspevku športovému reprezentantovi a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov* (Įstatymas Nr. 112/2015 dėl papildomos išmokos sportininkams, kurie yra nacionalinės rinktinės nariai) redakcijoje nurodyta:

„Šiuo įstatymu reglamentuojamas papildomos išmokos sportininkams, kurie yra nacionalinės rinktinės nariai (toliau – papildoma išmoka), skyrimas; tai yra valstybinė socialinė išmoka, kuria siekiama finansiškai paremti sportininką, atstovavusį Čekoslovakijos Respublikai, Čekoslovakijos Socialistinei Respublikai, Čekoslovakijos Federacinei Respublikai, Čekijos ir Slovakijos Federacinei Respublikai arba Slovakijos Respublikai – pelniusį medalį olimpinėse žaidynėse, parolimpinėse žaidynėse, kurčiųjų olimpinėse žaidynėse, pasaulio arba Europos čempionatuose.“

13. Tos pačios Įstatymo Nr. 112/2015 redakcijos 2 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Teisę į papildomą išmoką turi fizinis asmuo, kuris:

a) kaip sportininkas, atstovavęs Čekoslovakijos Respublikai, Čekoslovakijos Socialistinei Respublikai, Čekoslovakijos Federacinei Respublikai, Čekijos ir Slovakijos Federacinei Respublikai arba Slovakijos Respublikai, pelnė:

1. aukso medalį (užėmė pirmąją vietą), sidabro medalį (užėmė antrąją vietą) ar bronzos medalį (užėmė trečiąją vietą) olimpinėse žaidynėse, parolimpinėse žaidynėse ar kurčiųjų olimpinėse žaidynėse;

2. aukso medalį (užėmė pirmąją vietą), sidabro medalį (užėmė antrąją vietą) ar bronzos medalį (užėmė trečiąją vietą) pasaulio čempionate arba aukso medalį (užėmė pirmąją vietą) Europos čempionate sporto šakoje, kurią Tarptautinis olimpinis komitetas įtraukė į olimpinių žaidynių programą, Tarptautinis parolimpinis komitetas įtraukė į parolimpinių žaidynių programą arba Tarptautinis kurčiųjų sporto komitetas įtraukė į kurčiųjų olimpinių žaidynių programą, jei šios olimpinės žaidynės įvyko likus labai nedaug laiko iki pasaulio ar Europos čempionato arba įvyko tais metais, kai įvyko pasaulio ar Europos čempionatas;

- b) yra Slovakijos Respublikos pilietis;
- c) nuolat gyvena Slovakijos Respublikos teritorijoje arba yra asmuo, kuriam taikoma speciali nuostata;
- d) negauna analogiškos išmokos užsienyje;
- e) yra sulaukęs pensinio amžiaus ir
- f) kreipėsi dėl teisės į pensijos išmoką suteikimo pagal specialias teisės normas.“

14. Tos pačios Įstatymo Nr. 112/2015 redakcijos 3 straipsnyje nustatyta:

„Išmokos dydį sudaro toliau nurodytų sumų skirtumas:

- a) 750 EUR sumos ir bendros pensijų išmokų, skirtų pagal specialias teisės normas, ir analogiškų užsienyje gautų pensijų išmokų sumos, jeigu fizinis asmuo pelnė:
 - 1. aukso medalį, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalies a punkto 1 papunktyje,
 - 2. aukso medalį, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalies a punkto 2 papunktyje, pasaulio čempionatuose arba
- b) 600 EUR sumos ir bendros pensijų išmokų, skirtų pagal specialias teisės normas, ir analogiškų užsienyje gautų pensijų išmokų sumos, jeigu fizinis asmuo pelnė:
 - 1. sidabro medalį, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalies a punkto 1 papunktyje,
 - 2. sidabro medalį, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalies a punkto 2 papunktyje, pasaulio čempionatuose arba
- c) 500 EUR sumos ir bendros pensijų išmokų, skirtų pagal specialias teisės normas, ir analogiškų užsienyje gautų pensijų išmokų sumos, jeigu fizinis asmuo pelnė:
 - 1. bronzos medalį, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalies a punkto 1 papunktyje,
 - 2. bronzos medalį, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalies a punkto 2 papunktyje, pasaulio čempionatuose arba
 - 3. aukso medalį, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalies a punkto 2 papunktyje, Europos čempionatuose.“

II. Faktinės aplinkybės ir pateiktas prejudicinis klausimas

15. Iš pelnytų medalių registro, kurį tvarko *Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos švietimo, mokslo, mokslinių tyrimų ir sporto ministerija), matyti, kad UB (ieškovas), Čekijos pilietis, pelnė aukso medalį Europos ledo ritulio čempionate ir sidabro medalį pasaulio ledo ritulio čempionate ir kad abu medaliai gauti 1971 metais. 2015 m. gruodžio 17 d. jis kreipėsi į Slovakijos socialinės apsaugos institucijas dėl savo teisės į nagrinėjamą papildomą išmoką.

16. Slovakijos socialinės apsaugos institucijos prašymą atmetė remdamosi Įstatymo Nr. 112/2015 2 straipsnio 1 dalies b punktu, nes ieškovas yra Čekijos Respublikos pilietis. Vykstant procesui *Krajský súd v Košiciach* (Košicės apygardos teismas, Slovakija) ieškovas, remdamasis Sąjungos teise, teigė, kad pagal Slovakijos teisės aktus jis yra diskriminuojamas dėl savo pilietybės. Jis taip pat nurodė, kad į aplinkybę, jog jau 52 metus gyvena Slovakijos Respublikoje, nebuvo atsižvelgta.

17. Remdamasis su teisėkūros procedūra susijusiais dokumentais, *Najvyšší súd Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos Aukščiausiasis Teismas, toliau – prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas) nustatė, kad Slovakijos Respublikos vyriausybė 2015 m. balandžio 22 d. posėdyje aptarė pasiūlymą dėl Įstatymo dėl papildomos išmokos sportininkams, kurie yra nacionalinės rinktinės nariai, ir, pavyzdžiui, dėl 2 straipsnio 1 dalies b punkto padarė išvadą, kad „1 dalies b punktą reikia išdėstyti taip: „b) yra Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, Europos ekonominės erdvės susitarimą pasirašiusios valstybės pilietis arba Šveicarijos pilietis“[“]. Laikytasi nuomonės, jog siūlomame įstatyme būtina pateikti nuorodą į Sąjungos teisės aktus dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo.

18. Atsižvelgiant į kai kurių *Národná rada Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos nacionalinė taryba, toliau – teisėkūros institucija) narių pasiūlymą, pasiūlymas dėl Įstatymo dėl papildomos išmokos sportininkams, kurie yra nacionalinės rinktinės nariai, buvo iš dalies pakeistas ir 2 straipsnyje vietoj žodžių junginio „Europos Sąjungos valstybės narės“ įrašytas žodžių junginys „Slovakijos Respublikos“.

19. Pasiūlytas pakeitimas buvo grindžiamas tuo, kad papildoma išmoka yra valstybinė socialinė išmoka, o ne pensijos išmoka ir kad ja siekiama prisidėti prie aukščiausiojo lygio sportininkų, kurie kaip Slovakijos piliečiai atstovavo Slovakijos Respublikai arba jos teisiniams pirmtakams, finansinio saugumo; be to, kadangi pasiūlymu dėl įstatymo nebuvo siekiama suteikti finansinio saugumo garantijų buvusiems sportininkams, kurie buvo nacionalinių rinktinių nariai ir kurie yra kitų valstybių piliečiai, buvo pasiūlyta nustatyti, kad viena iš sąlygų gauti teisę į papildomą išmoką yra Slovakijos Respublikos pilietybė.

20. Pasiūlymą dėl Įstatymo dėl papildomos išmokos sportininkams, kurie yra nacionalinės rinktinės nariai, teisėkūros institucija galiausiai priėmė įtraukusi nuostatą dėl įstatymo pasiūlymo suderinamumo su Sąjungos teise, pagal kurią suderinamumas laikytas „visišku“, kadangi Europos Sąjungos pirminės, antrinės ir tretinės teisės normos pasiūlymui netaikomos.

21. Formuluodamas Chartija grindžiamą prašymą priimti prejudicinį sprendimą, teismas nutartyje dėl šio prašymo nurodė, jog jam yra žinoma, kad Teisingumo Teismas Chartijos taikymo srities klausimus nagrinės vadovaudamasis jos 51 straipsnio 1 dalimi, pagal kurią Chartijos nuostatos valstybėms narėms taikomos tik tuomet, kai jos įgyvendina Sąjungos teisę³.

22. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pabrėžia, kad ne prašo atskirai išaiškinti Chartijos 34 straipsnyje nustatytas teises į socialines išmokas ir socialines lengvatas, o atkreipia dėmesį į pirmiau minėtą nacionaliniame teisme nagrinėjamo ginčo pagrindą: nacionalinio teismo nagrinėjamoje byloje reikia priimti sprendimą dėl viešojo administravimo institucijos veiksmų teisėtumo.

23. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nuomone, papildoma išmoka sportininkams, kurie yra nacionalinės rinktinės nariai, yra ne vien valstybinė socialinė išmoka, kaip nurodyta su teisėkūros procedūra susijusiuose dokumentuose. Iš atskirų Įstatymo Nr. 112/2015 nuostatų galima matyti, kad papildoma išmoka mokama lygiagrečiai ir reguliariai kartu su pensijos išmoka, siekiant, kad pensijos dydis pasiektų 750 EUR (pagal a punktą), 600 EUR (pagal b punktą) arba 500 EUR (pagal c punktą).

3 2013 m. vasario 26 d. Sprendimas *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, ir 2013 m. lapkričio 28 d. Nutartis *Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio*, C-258/13, EU:C:2013:810.

24. Neabejotina, kad ieškovo, kaip kolektyvinės sporto šakos nacionalinės rinktinės nario, padėtis yra kitokia negu jo komandos draugų vien dėl to, kad, kitaip nei jie, jis nėra Slovakijos pilietis, nors savo pastangomis ir gebėjimais prisidėjo prie nacionalinių rinktinių pasiekto kolektyvinio rezultato.

25. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad, prieš nutardamas pateikti prejudicinį klausimą, jis nuodugniai išnagrinėjo panašiose bylose priimtus Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimus, būtent 2011 m. birželio 22 d. Sprendimą *Landtová*⁴, 2015 m. rugsėjo 16 d. Sprendimą *Komisija / Slovakijos Respublika*⁵ dėl kalėdinių premijų ir Sprendimą *Komisija / Slovakijos Respublika*⁶, C-433/13, tačiau priėjo prie išvados, kad tie sprendimai šioje byloje netaikytini.

26. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas sustabdė bylos nagrinėjimą ir pateikė šį klausimą, kad būtų priimtas prejudicinis sprendimas:

„Ar pagrindinėje byloje nurodytomis aplinkybėmis [Reglamento (EB) Nr. 883/2004] 1 straipsnio w punktą, 4 ir 5 straipsnius, siejamus su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 34 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta teise gauti socialines pašalpas ir naudotis socialinėmis lengvatomis, reikia aiškinti taip, kad jais draudžiama taikyti nacionalinės teisės nuostatą, pagal kurią suteikdama šaliai atstovavusiam sportininkui teisę į papildomą senatvės pensijos išmoką Slovakijos socialinės apsaugos įstaiga prašytojo pilietybę turi laikyti pagrindine sąlyga, net jeigu šioje nacionalinės teisės nuostatoje nustatytas kitas reikalavimas, t. y. būti valstybės teisinių pirmtakų, įskaitant Čekoslovakijos Socialistinę Respubliką, nacionalinės rinktinės nariu?“

27. Rašytines pastabas Teisingumo Teismui pateikė Čekijos Respublika, Slovakijos Respublika ir Europos Komisija. Visos trys šalys dalyvavo teismo posėdyje, kuris įvyko 2019 m. gegužės 7 d.

III. Rašytinių pastabų santrauka

28. Čekijos Respublika tvirtina, kad nagrinėjama papildoma išmoka, be abejonės, patenka į Reglamento Nr. 883/2004 materialinę taikymo sritį. Pagal nusistovėjusią Teismo jurisprudenciją išmoka gali būti laikoma socialinio draudimo išmoka tik tada, kai ji skiriama, neatsižvelgiant į individualų ir diskrecinį gavėjų asmeninių poreikių vertinimą, remiantis teisės aktais apibrėžta situacija, ir kai ji susijusi su viena iš Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalyje aiškiai išvardytų rizikos rūšių⁷.

29. Pirma, pagal Slovakijos teisės aktus papildoma išmoka yra teisė. Taigi, tai nėra pasirinktinai mokama pašalpa, veikiau tai yra privaloma išmoka. Antra, objektyvius kriterijus atitinkantiems asmenims, t. y. asmenims, kurie atstovavo Slovakijai arba valstybei jos pirmtakei nurodytuose tarptautiniuose sporto renginiuose, ji mokama automatiškai. Dėl to nėra jokios teisės atlikti individualų vertinimą ir jokios diskrecijos, tad kompetentinga institucija negali neatsižvelgti į prašytojo poreikius. Trečia, papildoma išmoka yra senatvės pensijos priemoka, t. y. ji mokama reguliariai kartu su senatvės pensija. Todėl pagal Reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnio w punktą, kuris taikomas ir pensijų

4 C-399/09, EU:C:2011:415.

5 C-361/13, EU:C:2015:601.

6 2015 m. rugsėjo 16 d. sprendimas, C-433/13, ECLI:EU:C:2015:602.

7 Šiuo klausimu Čekijos Respublika remiasi 1992 m. liepos 16 d. Sprendimo *Hughes*, C-78/91, EU:C:1992:331, 15 punktu ir 2015 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Komisija / Slovakija*, C-433/13, EU:C:2015:602, 71 punktu. Lemiamą reikšmę turi išmokos skyrimo tikslai ir sąlygos, o ne valstybės narės suteiktas kvalifikavimas. Žr. 1992 m. liepos 16 d. Sprendimo *Hughes*, C-78/91, EU:C:1992:331, 14 punktą, 1996 m. spalio 10 d. Sprendimo *Zachow*, C-245/94 ir C-312/94, EU:C:1996:379, 17 punktą ir 2015 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Komisija / Slovakija*, C-433/13, EU:C:2015:602, 70 punktą.

priedams, tai yra pensija⁸. Remiantis Teismo jurisprudencija, papildoma išmoka taip pat prilygsta senatvės pašalpai, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalies d punktą⁹. Tai, kad papildomos išmokos mokėjimas nepriklauso nuo mokėto atlyginimo dydžio arba draudimo stažo, nekeičia šio vertinimo¹⁰.

30. Todėl papildomos išmokos mokėjimui nustatyti pilietybės sąlygą pagal Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnį yra draudžiama. Ar skirti papildomą išmoką, lemia tai, ar atitinkamas asmuo atstovavo valstybei arba jos pirmtakėms ir pasiekė reikalingą rezultatą, o ne tai, ar asmuo yra atitinkamos valstybės narės pilietis.

31. Slovakijos Respublika nesutinka su tokiu Sąjungos teisės aiškinimu. Ji pažymi, kad iš pradžių buvo numatyta, kad Čekijos Respublika ir Slovakijos Respublika laikysis darnios pozicijos dėl nagrinėjamos papildomos išmokos ir kad abi šalys mokės ją gyventojams, nurodytuose tarptautiniuose sporto renginiuose atstovavusiems Čekoslovakijos Respublikai, nepriklausomai nuo to, ar jie yra čekai, ar slovakai, tik išmoka neturi būti dviguba. Dėl tos priežasties Slovakijos Respublika iš pradžių nesiūlė nustatyti, kad papildoma išmoka būtų mokama tik Slovakijos piliečiams. Ji tai pasiūlė tik tada, kai Čekijos Respublika nepriėmė įstatymo, pagal kurį papildoma išmoka būtų mokama Čekijos Respublikoje gyvenantiems Slovakijos piliečiams. Taigi, jeigu Slovakijai reikėtų pakeisti įstatymą, ji mokėtų papildomą išmoką ir Slovakijos piliečiams, gyvenantiems Čekijos Respublikoje, ir piliečiams, gyvenantiems Slovakijoje, ir Čekijos piliečiams, gyvenantiems Slovakijoje.

32. Slovakijos Respublika tvirtina, kad nagrinėjama papildoma išmoka nėra Reglamente Nr. 883/2004 nurodyta socialinė išmoka, taip pat ji nėra priskirtina prie minėto reglamento 3 straipsnio 3 dalyje ir 70 straipsnyje nurodytų specialių neįmokinių išmokų.

33. Kiek tai susiję su kvalifikavimu kaip socialinės išmokos, tai daroma remiantis išmokai būdingais elementais, t. y. jos tikslu ir skyrimo sąlygomis. Papildoma išmoka nėra susijusi nė su viena iš rizikos rūšių, nurodytų Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalyje¹¹. Remiantis Teismo jurisprudencija, ši išmoka nėra senatvės pensija¹². Papildoma išmoka mokama nepriklausomai nuo senatvės pensijos. Ji mokama net ir tada, kai buvęs sportininkas arba buvusi sportininkė negauna jokios pensijos. Ji nemokama, jeigu senatvės pensija viršija nustatytą ribą¹³. Papildoma išmoka taip pat mokama ne iš tų pačių šaltinių kaip senatvės pensija. Ją tiesiogiai moka valstybė. Ja nėra siekiama patenkinti jo gavėjų poreikius¹⁴. Jos paskirtis veikiau yra, *inter alia*, apdovanoti aukšto lygio sportininkus už laimėjimus ir paskatinti jaunuosius sportininkus. Išmokos dydis nepriklauso nuo sumokėtų įmokų skaičiaus arba draudimo stažo¹⁵.

34. Dėl Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 3 dalyje ir 70 straipsnyje nurodytų specialių neįmokinių išmokų Slovakijos Respublika pažymi, kad papildoma išmoka nėra susijusi nė su viena iš 3 straipsnio 1 dalyje nurodytų rizikos rūšių. Papildoma išmoka nėra siekiama garantuoti minimalaus pragyvenimo lygio. Ji nėra 70 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta pašalpa neįgaliajam ir nėra nurodyta Reglamento Nr. 883/2004 X priede, kaip nustatyta 70 straipsnio 2 dalies c punkte.

8 Šiuo atveju Čekijos Respublika remiasi 2005 m. sausio 20 d. Sprendimo *Noteboom*, C-101/04, EU:C:2005:51, 27 punktu.

9 Čekijos Respublika remiasi 2018 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Czerwinski*, C-517/16, EU:C:2018:350, 45 punktu.

10 Šiuo atveju Čekijos Respublika remiasi 2005 m. sausio 20 d. Sprendimo *Noteboom*, C-101/04, EU:C:2005:51, 29 punktu.

11 Slovakijos Respublika remiasi 2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *A (Pagalba neįgaliam asmeniui)*, C-679/16, EU:C:2018:601, 32 ir 33 punktais.

12 Slovakijos Respublika remiasi 2015 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Komisija / Slovakija*, C-361/13, EU:C:2015:601, 56 punktu.

13 Slovakijos Respublika remiasi 2005 m. sausio 20 d. Sprendimo *Noteboom*, C-101/04, EU:C:2005:51, 27 punktu ir 2015 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Komisija / Slovakija* C-361/13, EU:C:2015:601, 56 punktu.

14 Slovakijos Respublika remiasi 1983 m. liepos 5 d. Sprendimo *Valentini*, 171/82, EU:C:1983:189, 14 punktu ir 2015 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Komisija / Slovakija* C-361/13, EU:C:2015:601, 55 punktu.

15 1983 m. liepos 5 d. Sprendimo *Valentini*, 171/82, EU:C:1983:189, 14 punktas.

35. Chartijos 34 straipsnis Slovakijos Respublikos pozicijos nekeičia. Nagrinėjama papildoma išmoka nepatenka į Sąjungos teisės taikymo sritį¹⁶.

36. Komisija pažymi, kad nagrinėjama papildoma išmoka faktiškai skiriama tik asmenims, kurie yra sulaukę pensinio amžiaus ir kreipėsi dėl senatvės pensijos. Ta aplinkybė, kad tai yra papildomas mokėjimas, nėra kliūtis laikyti ją senatvės pensija pagal Reglamentą Nr. 883/2004¹⁷. Tačiau kartu Komisija nėra tikra, ar papildoma išmoka patenka į Reglamento Nr. 883/2004 taikymo sritį. Ši išmoka mokama siekiant apdovanoti už išskirtinius laimėjimus atstovaujant šaliai ir ji yra mokama nedideliu skaičiumi žmonių. Tad Komisija daro išvadą, kad nagrinėjama papildoma išmoka nepatenka į Reglamento Nr. 883/2004 taikymo sritį ir kad tikslingiau nagrinėti, ar ji patenka į Reglamento (ES) Nr. 492/2011¹⁸ ir SESV nuostatų taikymo sritį.

37. Vis dėlto Komisija daro išvadą, kad spręsti, ar papildoma išmoka yra socialinė lengvata pagal Reglamento Nr. 492/2011¹⁹ 7 straipsnio 2 dalį, nebūtina, nes į prejudicinį klausimą galima atsakyti remiantis pirminės teisės – SESV – nuostatomis.

38. Šiuo klausimu Komisija remiasi SESV 18 straipsniu ir Teisingumo Teismo sprendimu *Tas Hagen ir Tas*²⁰ ir teigia, kad pagal juos ieškovas gali pasinaudoti savo kaip darbuotojo statusu pagal SESV 45 straipsnį.

IV. Analizė

39. Papildoma išmoka nepatenka nei į Reglamento Nr. 883/2004, nei į Reglamento Nr. 492/2011 arba Komisijos nurodytų Sąjungos pirminės teisės nuostatų dėl laisvo judėjimo taikymo sritį²¹. Dėl to Chartijos 34 straipsnio taikyti nėra galimybės, nes pagrindinėje byloje nagrinėjama padėtis nėra reglamentuojama Sąjungos teisės nuostatomis²².

40. Kalbant apie Reglamentą Nr. 883/2004, pažymėtina, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo jurisprudenciją „skirstymas į išmokas, nepatenkančias į Reglamento Nr. 883/2004 taikymo sritį, ir išmokas, patenkančias į jo taikymo sritį, iš principo grindžiamas esminiais kiekvienos išmokos elementais, būtent jos paskirtimi ir skyrimo sąlygomis, o ne aplinkybe, ar ši išmoka pagal nacionalinės teisės aktus pripažįstama socialinės apsaugos išmoka“²³. Bet kuriuo atveju tam, kad patektų į Reglamento Nr. 883/2004 taikymo sritį, nacionalinės teisės aktas turi turėti sąsają su viena iš minėto reglamento 3 straipsnio 1 dalyje išvardytų rizikos rūšių²⁴.

41. Šioje byloje nagrinėjama papildoma išmoka nėra susijusi nė su viena iš Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalyje aiškiai išvardytų rizikos rūšių (jos nurodytos šios išvados 8 punkte). Iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad išmoka gali būti laikoma „socialinės apsaugos išmoka“, jeigu ji paramos gavėjams skiriama neatlikus jokio individualaus ir diskrecinio asmeninių poreikių vertinimo, remiantis teisės aktuose apibrėžta situacija, ir jeigu ji susijusi su viena iš

16 Slovakijos Respublika remiasi 2004 m. rugsėjo 16 d. Sprendimu *Baldinger*, C-386/02, EU:C:2004:535.

17 Komisija remiasi 2005 m. sausio 20 d. Sprendimu *Noteboom*, C-101/04, EU:C:2005:51, 25–29 punktais, 2015 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Komisija / Slovakija*, C-361/13, EU:C:2015:601, 55 punktu ir 2018 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Czerwinski*, C-517/16, EU:C:2018:350, 33 ir 34 punktais ir jame nurodyta teismo praktika.

18 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje (OL L 141, 2011, p. 1).

19 Komisija remiasi 1979 m. gegužės 31 d. Sprendimu *Even ir ONPTS*, 207/78, EU:C:1979:144, 1988 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Matteucci*, 235/87, EU:C:1988:460, 16 punktu ir 2004 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Baldinger*, C-386/02, EU:C:2004:535, 17–19 punktais.

20 2016 m. spalio 26 d. Sprendimo C-192/05, EU:C:2006:676, 16, 30 punktai ir rezoliucinė dalis.

21 Todėl pagrindinėje byloje nagrinėjama padėtis iš esmės skiriasi nuo padėties, kurią Teismas nagrinėjo 2011 m. birželio 22 d. Sprendime *Landtová*, C-399/09, EU:C:2011:415.

22 Žr. 2019 m. gegužės 8 d. Sprendimo *PI*, C-230/18, EU:C:2019:383, 63 punktą.

23 2018 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Czerwinski* C-517/16, EU:C:2018:350, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *A*, C-679/16, EU:C:2018:601, 31 punktas.

24 2018 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Czerwinski* C-517/16, EU:C:2018:350, 34 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija.

Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalyje aiškiai išvardytų rizikos rūšių²⁵. Papildoma išmoka veikia apdovanojimas už tarptautiniuose sporto renginiuose pasiektus rezultatus ir atstovavimą valstybei. To, kad praktiškai ji yra mokama pensinio amžiaus sulaukusiems žmonėms, nepakanka, kad ją būtų galima laikyti senatvės pensijos išmoka pagal 3 straipsnio 1 dalį. Kaip per posėdį paaikškino Slovakijos atstovas, papildoma išmoka tėra susijusi su tais senatvės pensijos gavėjais, kurie gauna didžiausią valstybės narės įstatyme numatytą išmoką, todėl tiems žmonėms gaunama suma sumažinama. Teisė gauti papildomą išmoką teisės aktuose nėra susieta su pensijos gavimu.

42. Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo jurisprudenciją, siekiant nustatyti, ar papildoma išmoka gali būti kvalifikuojama kaip „senatvės išmoka“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalies d punktą, taigi, kaip socialinio draudimo išmoka, reikia įvertinti tam priedui būdingus elementus, pirmiausia jo tikslą ir skyrimo sąlygas²⁶.

43. Nagrinėjama papildoma išmoka skiriama tarptautiniuose sporto renginiuose aukštų rezultatų pasiekusiems asmenims. Ji skiriama kaip apdovanojimas už tuos rezultatus ir siekiant paskatinti jaunuosius sportininkus. Todėl darau išvadą, kad papildoma išmoka yra artimesnė Kalėdinei premijai, kurią Teisingumo Teismas nagrinėjo Sprendime *Komisija / Slovakija*²⁷ ir nusprendė, kad ji nėra senatvės išmoka, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalies d punktą, o ne atostogų išmokai, kuri yra mokama tik asmenims, turintiems teisę į pensiją arba maitintojo netekimo pensiją, ir yra finansuojama iš tų pačių išteklių kaip pensija; ši išmoka nagrinėta Teisingumo Teismo sprendime *Noteboom*²⁸ ir pripažinta senatvės išmoka²⁹. Šiuo atveju papildoma išmoka yra mokama ne iš to paties fondo kaip pensijos, ją finansuoja tiesiogiai valstybė ir, kaip paaikškinta pirmiau, ji nėra susijusi su pensijų sistema, išskyrus tai, kad buvusiems sportininkams, gaunantiems didžiausią Slovakijos teisės aktuose nustatytą pensiją, ji yra sumažinama.

44. Nors sutinku, kad Sprendime *Komisija / Slovakija* nagrinėta išmoka buvo mokėta didelei gavėjų grupei, o pagrindinėje byloje nagrinėjama išmoka mokama mažai grupei, tam tikram skaičiui gavėjų, tai, kad ji yra susieta su elitiniuose sporto renginiuose pasiektais rezultatais, tik padeda pabrėžti skirtumą tarp šios išmokos ir priedų, kurie pridedami prie senatvės pensijos.

45. Dėl Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 3 dalyje ir 70 straipsnyje nurodytų specialių neįmokinių išmokų pažymiu, kad sutinku su šios išvados 34 punkte išdėstytais Slovakijos Respublikos argumentais; nagrinėjama papildoma išmoka negali patekti į 70 straipsnio taikymo sritį. Atkreipiu dėmesį į tai, kad 3 straipsnio 5 dalies a punkte aiškiai nurodyta, jog „socialinė parama“ nepatenka į Reglamento Nr. 883/2004³⁰ taikymo sritį, ir kad Reglamento Nr. 883/2004 70 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktyje pateikiama grįžtamoji nuoroda į 3 straipsnio 1 dalyje išvardytas socialinės apsaugos sritis ir ji turi apimti „papildomą, pakaitinį arba pagalbinį draudimą nuo rizikos, nurodytos 3 straipsnio 1 dalyje“³¹. Kaip paaikškinta šios išvados 41 punkte, priėjau prie išvados, kad nagrinėjama papildoma išmoka nesusijusi nė su viena iš toje dalyje išvardytų kategorijų ir veikia kaip speciali išmoka, skirta atlyginti už sporto laimėjimus. Papildoma išmoka nenumatyta Reglamento Nr. 883/2004 X priede ir ja nesiekama užtikrinti minimalų pragyvenimo lygį.

25 2019 m. kovo 14 d. Sprendimo *Dreyer*, C-372/18, EU:C:2019:206, 32 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija.

26 2015 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Komisija / Slovakijos Respublika*, C-361/13, EU:C:EU:C:2015:601, 54 punktas.

27 2015 m. rugsėjo 16 d. *Komisija / Slovakijos Respublika*, C-361/13, EU:C:2015:601.

28 2005 m. sausio 20 d. Sprendimo byloje C-101/04, EU:C:2005:51, 27 punktas.

29 Pagal 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997, p. 1) ir iš dalies pakeisto 1998 m. birželio 29 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1606/98 (OL L 209, 1998, p. 1) 4 straipsnio 1 dalies c punktą. Ši nuostata pripažinta netekusi galios Reglamento Nr. 883/2004 90 straipsniu.

30 Žr., pvz., 1985 m. kovo 27 d. Sprendimo *Hoecx*, 249/83, EU:C:1985:139, 11, 12 ir 14 punktus.

31 Žr. 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimą *Skalka*, C-160/02, EU:C:2004:269, kuriame nagrinėjamas mokėjimas buvo „speciali neįmokinė išmoka“, nes juo padidinta pensija.

46. Papildoma išmoka taip pat nepatenka į Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalies taikymo sritį kaip „socialinė lengvata“, kurios esminiai požymiai neleidžia prie jos priskirti lengvatų, susijusių su tarnyba valstybei. Nacionalinio pripažinimo sistemos negali apimti Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalies taikymo sričių³². Be to, tai, kad papildoma išmoka nėra mokama Čekijos piliečiui, gyvenančiam Slovakijoje, neatitinka tik darbuotojų judumo palengvinimo sąlygos³³, taikomos tik nedideliame skaičiui Sąjungos darbuotojų, būtent Čekijos piliečiams, atstovavusiems buvusiąjai Čekoslovakijos Respublikai ir norintiems persikelti iš Čekijos Respublikos į Slovakijos Respubliką.

47. Kitaip tariant, tai, kad papildoma išmoka mokama tik Slovakijos piliečiams, nėra nei bendrai, nei visuotinai taikoma sąlyga, atgrasanti kitų Sąjungos šalių darbuotojus nuo vykimo dirbti į Slovakiją³⁴ dėl to, kad Slovakijos valdžios institucijos atsisako mokėti papildomą išmoką Čekijos piliečiams, nors, kaip paaiškinta Slovakijos vyriausybės rašytinėse pastabose ir kaip paaiškino jos atstovas per teismo posėdį, prieš priimant pagrindinėje byloje aptariamą įstatymą tarp abiejų valstybių narių pradėtos derybos ir numatyta laikytis suderintos pozicijos, pagal kurią abi šalys mokėtų nagrinėjamą priedą savo piliečiams, nepriklausomai nuo jų gyvenamosios vietos.

48. Galiausiai pažymėtina, kad Komisija klaidingai rėmėsi Teisingumo Teismo Sprendimu *Tas-Hagen*. Tame sprendime nagrinėtu atveju Nyderlandų vyriausybės atsisakymas mokėti savo pačios piliečiams pilietinio karo aukoms skiriamą išmoką dėl to, kad jos piliečiai gyvena Ispanijoje, pateko į draudimo diskriminuoti dėl pilietybės, nustatyto EB sutarties 18 straipsnyje, taikymo sritį ir tai nebuvo visiškai vidaus atvejis būtent dėl to, kad apsigyvendami Ispanijoje, o ne savo pilietybės valstybėje narėje, atitinkami asmenys pasinaudojo laisvo judėjimo teise³⁵. Teisingumo Teismas padarė išvadą, jog, „kadangi K. Tas-Hagen ir R. A. Tas pasinaudojimas Bendrijos teisės suteikta teise neigiamai paveikė jų teisę gauti nacionalinėje teisėje numatytą išmoką, tokia situacija negali būti laikoma paprasčiausia vidaus ir su Bendrijos teise jokio ryšio neturinčia situacija“³⁶.

49. Vis dėlto neginčijama, kad ieškovas niekada nesinaudojo savo „judėjimo laisve“ pagal SESV 45 straipsnį. Todėl, nors Teisingumo Teismo sprendimu *Tas-Hagen* būtų galima remtis, jeigu ginčas būtų kilęs tarp Čekijos piliečio ir Čekijos socialinės apsaugos institucijų dėl atsisakymo mokėti išmoką, nes Čekijos pilietis pasinaudojo savo laisvo judėjimo teise ir apsigyveno kitoje valstybėje narėje nei Čekijos Respublika, įskaitant Slovakijos Respubliką, pagrindinėje byloje tokios aplinkybės nesusiklostė. Pagal pagrindinės bylos struktūrą Čekijos pilietis, kuris niekada nesinaudojo laisvo judėjimo teise, supriešinamas su savo gyvenamosios vietos valstybe nare, būtent Slovakija, kurioje jis gyveno visą laiką nuo pat jos įstojimo į Europos Sąjungą.

50. Ginčas nepatenka į Sąjungos teisės materialinio taikymo sritį, tad Chartijos 34 straipsnis yra netaikytinas.

32 1979 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Even ir ONPTS*, 207/78, EU:C:1979:144, 23 ir 24 punktai. Taip pat žr. 2004 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Baldinger*, C-386/02, EU:C:2004:535, 17 ir 19 punktus.

33 1985 m. kovo 27 d. Sprendimo *Hoeckx*, 249/83, EU:C:1985:139, 20 punktas.

34 Palyginti su atveju, kurį Teismas nagrinėjo 1993 m. kovo 10 d. Sprendime *Komisija / Liuksemburgas*, C-111/91, EU:C:1993:92, dėl nustatyto gyvenimo Liuksemburge laikotarpio iki vaiko gimimo ir dėl galimos mokėti motinystės išmokos. Jis turėjo įtakos visoms ES pilietėms.

35 2006 m. spalio 26 d. Sprendimo *Tas-Hagen ir Tas*, C-192/05, EU:C:2006:676, 25 punktas.

36 Ten pat, 28 punktas.

V. Išvada

51. Todėl siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti į *Najvyšší súd Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos Aukščiausiasis Teismas) pateiktą prejudicinį klausimą:

Pagrindinėje byloje nurodytomis aplinkybėmis 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 1 straipsnio w punkto, 4 ir 5 straipsnių, siejamų su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 34 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta teise gauti socialines pašalpas ir naudotis socialinėmis lengvatomis, negalima aiškinti taip, kad jais draudžiama taikyti nacionalinės teisės nuostatą, pagal kurią Slovakijos socialinio draudimo įstaiga pareiškėjo pilietybę laiko pagrindine sąlyga suteikti šaliai atstovavusiam sportininkui teisę į papildomą senatvės pensijos išmoką, net jeigu šioje nacionalinės teisės nuostatoje nustatytas kitas reikalavimas, t. y. būti valstybės teisinių pirmtakų, įskaitant Čekoslovakijos Socialistinę Respubliką, nacionalinės rinktinės nariu.